

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

δῶματά θ' ὑψερεφέα καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς.”

ἌΩς φάτο, τῆς δ' εὐνησε γόον, σχέθε δ' ὄσσε γόοιο.
ἢ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ εἶμαθ' ἐλοῦσα,
εἰς ὑπερῶ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν, 760
ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέω, ἠράτο δ' Ἀθήνη·

“ Κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
εἴ ποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
ἢ βοὸς ἢ ὄϊος κατὰ πίονα μηρία κῆε,
τῶν νῦν μοι μνήσαι, καί μοι φίλον νῆα σάωσον, 765
μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας.”

ἌΩς εἰποῦσ' ὀλόλυξε, θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρής.
μνηστῆρες δ' ὀμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιάεντα·
ᾧδε δέ τις εἶπεςκε νέων ὑπερηνορέόντων·

“ Ἡ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασιλεία 770
ἀρτύει, οὐδέ τι οἶδεν ὅ οἱ φόνος νῆϊ τέτυκται.”

ἌΩς ἄρα τις εἶπεςκε, τὰ δ' οὐ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

“ Δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
πάντας ὁμῶς, μή πού τις ἐπαγγείλησι καὶ εἴσω. 775
ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν.”

ἌΩς εἰπὼν ἐκρίνατ' ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους,
βᾶν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
νῆα μὲν οὖν πᾶμπρωτον ἀλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν, 780
ἐν δ' ἰστόν τε τίθεντο καὶ ἰστία νηὶ μελαίνῃ,
ἠρτύναντο δ' ἔρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι
πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασαν·
τεύχεα δέ σφιν ἔνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.